

Plášť svatého Martina

č. 3, roč. 18; podzim 2023

zpravodaj o životě katolické farnosti sv. Martina v Blansku

„Milí přátelé,

dostáváte do ruky nové číslo farního zpravodaje, ve kterém můžete najít aktuální informace ze života naší farnosti sv. Martina a pozvánky na akce, které přinese nový školní rok. Zaujal mě rozhovor s novým jáhnem blanenské farnosti a blanenskými účastníky Světových dnů mládeže.

Nedávno jsem četl inspirativní citát papeže Františka: „Farnost je požehnané místo, kam člověk chodí, aby se cítil milován. Ti, kdo klepou na dveře našich kostelů, často hledají především přátelský úsměv, otevřenou náruč a ruce a oči plné náklonnosti a ochoty k setkání. Farnost je důležitá, protože je místem, kde se po Ježíšově vzoru setkáváme, poznáváme se navzájem a obohacujeme se.“

A tak vám nabízím příležitosti, kde je možné se setkat s naším společenstvím farnosti v Blansku.

Mše svatá je slavena pravidelně: ○ **17:45 v pondělí, středa, pátek, sobota**

○ **7:00, 9:00 v neděli**

Každou neděli po mši svaté vás jménem celého farního společenství zvu na farní kavárnu, čas společného setkání ve farním areálu, možnost rozhovoru.

Dveře kostela jsou otevřeny denně od 7:00 – 19:00 a kostel

k tiché modlitbě vždy ve čtvrtek v čase 17:45 – 18:45.

Farní areál Komunitního centra sv. Martin (farní zahrada, pískoviště, ovečky, morčata, králík) je denně otevřen pro veřejnost v čase 8:00 – 18:00.

Farní prostory pravidelně otevírají své dveře pro výuku náboženství:

❖ děti z 1. třídy ZŠ	čtvrtek 16:30 – 17:15	(sál na Staré faře)
❖ děti z 2. tříd ZŠ	úterý 16:30 – 17:15	(sál na Staré faře)
❖ děti ze 3. tříd ZŠ	čtvrtek 16:30 – 17:15	(sál na Nové faře)
❖ děti ze 4. tříd ZŠ	středa 16:30 -17:15	(sál na Nové faře)
❖ děti z 5. tříd ZŠ	středa 16:30 – 17:15	(sál v komunitním domě Lotos)
❖ mládež ve věku II. stupně ZŠ –	čtvrtek 18:15 – 19:00	(sál na Lotosu)

Ve farnosti fungují různá společenství, menší skupiny, které se pravidelně scházejí k modlitbě a sdílení životních zkušeností: manželská společenství, skupiny Modliteb matek, Modliteb otců, Misijní klubko, Schönstattské hnutí, farní schola, velký sbor, ministranti... Více informací na webových stránkách. Farnost žije také on-line na facebooku, instagramu a youtube.

V areálu Komunitního centra sv. Martina díky spolupráci s dalšími organizacemi probíhají i jiné aktivity: kroužky Kolpingovy rodiny Blansko, skautské schůzky, Včelařský kroužek. Ve spolupráci se školami realizuje naše farnost také exkurze v našem areálu a „Vstupy do škol“ – hodiny, kdy jsou dětem představovány křesťanské základy naší evropské kultury, které jsou součástí každého z nás (Vánoce, Velikonoce, Dušičky, patron Čech, patron města, ...).

V případě, že máte zájem o křest, svatbu, zpověď, svátost nemocných, pohřeb či duchovní rozhovor kontaktujte nás nebo se zastavte ve farní kanceláři:

Aktivity v naší farnosti jsou otevřeny každému z vás. Těším se na setkání s vámi. Přeji radostí naplněné prožívání školních a podzimních dní.“

farář

Janoš Dýn

- **Komenského 14, 67801 Blansko**
- **tel.: 608405990,**
- **email: blansko@dieceze.cz**

Nabídka kroužků pro školní rok 2023/2024

Výtvarný kroužek

V kroužku děti malují a lepí obrázky různými technikami, výtvarně pracují s hlínou, šijí z plsti a látek, pracují s drátkem a korálky.

Vedoucí kroužku: **Jana Vaňková, Dana Buchlovská**
(tel. 736 529 249, e-mail: vankova.bk@seznam.cz)

Vložné: 100,- Kč

První schůzka: středa 13. září 2023 v 16:30 hodin (děti od 4 do 6 let jen s doprovodem rodiče, u starších není doprovod požadován)

Kroužek „tvořivé ruce“

V kroužku děti a mládež malují a vyrábějí nejrůznější ozdobné předměty, šijí a vyšívají, háčkují a pletou.

Vedoucí kroužku: **Jaroslava Dobešová, Michaela Zmítková**

Vložné: 100,- Kč

První schůzka: pátek 22. září 2023 v 16:30 hodin

Kroužek tvoření pro zdobení

V kroužku členové pracují s farní ovčí vlnou, kolovrátkem, háčkem a jehlicemi, recyklovatelnými materiály, polymerovými hmotami, papírem a podobně. Vyrábí ozdoby a doplňky např. náušnice, brože, náramky.

Vedoucí kroužku: **Bc. Petra Vondrová, Marie Mráčková**

Vložné: 100,- Kč

První schůzka: úterý 19. září 2023 v 17:00 hodin

Kroužek šití

V kroužku se členové učí tvořivému ručnímu i strojovému šití, v případě zájmu také pletení na pletacím stroji a háčkování.

Vedoucí kroužku: **Ludmila Blatová** (e-mail: lubla1b@seznam.cz)

Vložné: 100,- Kč

První schůzka: pátek 22. září 2023 v 16:30 hodin

Kroužek programování a elektrotechniky

V kroužku se členové učí základům elektrotechniky a programování teoreticky i prakticky.

Vedoucí kroužku: **Ing. Ivan Mrázek, Ing. Michal Mrázek**
(tel. 603 244 141, e-mail: ivan.mrazek@krblansko.kolping.cz)

Vložné: 200,- Kč

První schůzka: čtvrtek 14. září 2023 v 15:30 hodin (pro děti od 5. třídy)

Řezbářský kroužek I.

V kroužku se členové začátečníci učí zvládat řezbářské techniky.

Vedoucí kroužku: **Ing. Jaromír Balabán**

Vložné: 200,- Kč

První schůzka: středa 27. září 2023 v 17:00 hodin (pro děti od 10 roků) – sraz v budově LOTOS (ve spodní části farní zahrady)

Řezbářský kroužek II.

V kroužku si pokročilejší členové zlepšují řezbářské techniky.

Vedoucí kroužku: **Petr Buš**

Vložné: 200,- Kč

První schůzka: čtvrtek 21. září 2023 v 15:30 hodin (pro děti od 10 roků) – sraz v budově LOTOS (ve spodní části farní zahrady)

Včelařský kroužek mládeže (Český svaz včelařů)

Schůzky pravidelně každý pátek v 15.15 hod. na Lotosu.

Vedoucí kroužku: **Pavel Buchlovský**

Kroužek je bezplatný.

První schůzka: pátek 15.9.2023 na Lotosu

Divadelní kroužek

V kroužku se členové učí poznávat „prkna, co znamenají svět“. S přípravou a výrobou potřebných kostýmů a pomůcek pro divadelní činnost jim budou pomáhat děti v řemeslných kroužcích.

Vedoucí kroužku: **Dominik Synek, Vendula Zachovalová**
(tel. 774 276 256, e-mail: v.zachovalova@seznam.cz)

Vložné: 50,- Kč

První schůzka: pátek 22. září 2023 v 16:30 hodin

Zahradnický kroužek

V kroužku se členové seznamují s pěstováním ovoce, zeleniny, květin, a to teoreticky i prakticky.

Vedoucí kroužku: **Ing. Jitka Svobodová, Zlatka Prudká**
(tel. 737 465 940, e-mail: jit.prok@seznam.cz)

Vložné: 100,- Kč

První schůzka: pondělí 11. září 2023 v 16:00 hodin – sraz v budově LOTOS (ve spodní části farní zahrady)

Chovatelský kroužek

V kroužku se členové učí starat o farní ovce a další drobné zvířectvo.

Vedoucí kroužku: **Lucie Havlenová**

Vložné: 50,- Kč

První schůzka: pátek 15. září 2023 v 15:30 hodin – sraz na farním dvoře

Kroužek Tradice u pece

V rámci mezigeneračního kroužku se schází dospělí i mládež k udržování tradic zejména cukrářských (pečení blanenských koláčků, martinských perníčků a podobně). Zázemí kroužku je v Domečku nad Katolickým domem.

Vedoucí kroužku: **Jana Košábková**

Kroužek začínajících kuchařů

V kroužku se členové učí základům stolování a vaření. Vhodné pro děti od 8 do 15 let.

Vedoucí kroužku: **Růženka Harestová, Ilona Kupčíková**

Vložné: 200,- Kč

První schůzka: úterý 12. září 2023 v 15:30 hodin – sraz v budově LOTOS (ve spodní části farní zahrady), kroužek bude 1x za 2 týdny

Kroužky provozují svoji činnost **v areálu Centra sv. Martina – v prostorách staré fary, nové budovy LOTOS, dvora, zahrady** na ul. Komenského 14, Blansko. **Přezůvky s sebou!!!**

V Blansku dne 21. 8. 2023

Ing. Josef Kupčík
předseda Kolpingovy rodiny Blansko

Naši činnost podporují:

Kolpingova rodina Blansko

pobočný spolek

Komenského 341/15 | 678 01 Blansko | IČO: 70874531 | č. účtu: 2101171801/2010, e-mail: info@krblansko.kolping.cz

Ing. Josef Kupčík | tel: 725 112 557 | Ing. Ivan Mrázek | tel: 603 244 141

www.kolping.cz

OHLÉDNUTÍ aneb co se stalo od minulého čísla

Spolek **KLAS**

Spokojený senior – KLAS je spolek, který se věnuje problematice seniorů ve věku 55+. Jeho cílem je přispívat k aktivnímu a kvalitnímu prožívání stáří. KLAS je zkratka vytvořená z názvu Klub aktivních seniorů. Byl založen Brněnským biskupstvím a Centrem pro rodinu a sociální péči v Brně.

KLUB AKTIVNÍCH SENIORŮ

Od roku 2012 působí v Blansku dvě skupiny KLAS při Městském klubu důchodců. Jedna z těchto skupin se pravidelně, obvykle 2x měsíčně během školního roku, setkává ve farním sále na staré faře. Je určena pro seniory ve věku 55+.

Program jednotlivých setkání se skládá z části vzdělávací a z části procvičování vyjadřovacích schopností, paměti a motoriky. Témata první části vybíráme podle zájmů účastníků. Zajímaly nás například životy osobností z blízkého okolí, čeští světci, poutní místa v naší zemi i v cizině, jednotlivě účastníci vzpomínali na své dětství. Nesoutěžíme, pracuje každý sám na sobě, svými výsledky se může pochlubit doma.

Důležitou součástí setkávání je možnost vyjít z domu „do společnosti“ a sdílet své zážitky a zkušenosti se svými vrstevníky.

Programy zveřejňujeme ve Zpravodaji a na nástěnkách v MěKD a před kostelem.

Kde: Blansko, Komenského 14, fara – od 15:00 do 17:00 hod.

I. část každého setkání má své téma:

- Pondělí 25. září 2023: Zahájení setkávání seniorů – nový program, zážitky z prázdnin
- Pondělí 9. října 2023: Prof. ThDr. Alois Musil – vědec světového významu, zapsán v Americe v síni slávy vedle Marca Pola a Livingstona
- Pondělí 23. října 2023: Poutní místo Křtiny

II. část každého setkání:

- Cvičení slovní zásoby, koncentrace, cvičení paměti a motoriky.

Srdečně Vás zveme mezi nás – věk 55+.

(Kuběnová, Sovová)

Společnost Katolického domu Blansko

Navštivte Katolický dům Blansko, ideální místo pro vaše společenské události a pohodlné ubytování!

Nabízíme prostorný a vkusně zařízený společenský sál, který je perfektním místem pro svatební oslavy, firemní večírky, rodinné oslavy nebo jiné události. Sál je vybaven ozvučením s možností promítání, k dispozici je bar, podium nebo přednášková místnost.

Pokud hledáte ubytování pro sebe nebo své hosty, Katolický dům je tu pro vás. Pokoje jsou vhodné pro větší skupiny na víkend nebo třeba celý týden.

Pro další informace můžete navštívit náš web www.skdblansko.cz nebo se ozvěte Elišce Fišerové na telefon **+420 607 510 016** nebo na mail info@skdblansko.cz

Přijďte si prohlédnout Katolický dům Blansko a využijte naše služby. Těšíme se na vás!

Misijní klubko ve farnosti – zveme nové kamarády

Misijní klubka jsou součástí Papežského misijního díla dětí, mají mezinárodní charakter a jsou pod patronací papeže katolické církve. Misijní klubko je parta správných kamarádů a přes celý svět staví MOST. Jak? Svou Modlitbou, Obětí, Službou, Tvořivostí. Snaží se takto pomáhat misionářům, kteří působí v mnoha zemích po celém světě.

V našem Misijním klubku v Blansku si během školního roku budeme povídat o zemích, kde působí misionáři, kteří pomáhají místním obyvatelům, vypravují jim o Pánu Ježíši a jeho životě. Zkusíme si přiblížit, jazyk, kuchyni, i kulturu těchto různých zemí a pokusíme se zjistit, jací misionáři tam působili nebo působí. Nebude chybět ani modlitba za ně.

Na pravidelné schůzky v areálu komunitního centra sv. Martina v Blansku zveme děti od 6 do 15 let. Schůzky se budou konat každé druhé úterý v měsíci od 17:30 do 19:00 h, sraz u Lotosu (ohniště). Začínáme již 12. září 2023 a těšíme se na nové kamarády.

Připravujeme dvě misijní putování:

- do Osové Bítýšky (7. 10.)
- na Malý Chlum (9. 12.)

Dozvědět se můžete více o papežských misijních dílech na <https://missio.cz>.

(Šárka Daňková a Anička Půlkrábková)

Klub Martínek a hernička na Kat'áku

Rodiče mají v prvním patře Katolického domu skvělé zázemí pro své ratolesti, funguje tam totiž už více než dva roky hernička pro děti. Skládá se ze dvou na sebe navazujících místností, je vybavená zajímavými hračkami inspirovanými montessori stylem. K dispozici je veškeré zázemí vč. kuchyňky s občerstvením, soc. zařízení i dětské postýlky v přilehlé místnosti.

Každý pátek od 9.00 do 11.30 se zde schází maminky s dětmi v Klubu Martínek. Klub Martínek je jednou z činností Rodinného centra Blansko, z. s. (www.rcblansko.cz), jedná se o otevřené společenství maminek. Na setkáních sdílíme svoje radosti i starosti, děti si pohrají v pěkném prostředí a na závěr se pomodlíme Modlitby matek. Rády mezi sebou přivítáme každou maminku z farnosti.

Hernička je tu pro vás k dispozici ale i další dny v týdnu. Může sloužit jako místo pro občasná či pravidelná setkávání rodin, maminek apod. Provoz je spolufinancován z rozpočtu Jihomoravského kraje. Dotace je poskytována na základě dotačního programu „Podpora služeb pro rodiny poskytovaných NNO“ pro rok 2023.

Pro více informací pište na e-mail: milana.mrazkova@gmail.com

MAMRE týden

Jeden ze srpnových týdnů jsme strávili spolu s kamarády z naší farnosti a se spoustou dalších z celé brněnské diecéze na Mamre v Osově *Bítýšce*. Každý den jsme mluvili o jiném tématu: o rodině, o útěku od různých věcí atd. Vždy když jsme se šli do kostela na mši nebo se pomodlit, tak hrála kapela. Docela se mi tam líbilo a doporučuji tam někdy zajet i vám.

(Petr Šebela)

Diecézní pouť rodin

Diecézní pouť rodin je místem radostného setkání všech generací, kde poutníci prohlubují vzájemná přátelství s vztah s Bohem. Z letošní pouti v Předklášteří u Tišnova si pamatujeme, že odpočinek je důležitou součástí našich životů. I Bůh sedmý den odpočíval, protože viděl, že co učinil je dobré.

Děti nejvíce oslovil vtip od otce biskupa Pavla Konzubla: Maminka vyprovází děti do školy a děti říkají: „Mami, škola začíná až za týden.“ Maminka jim odpoví: „Nevadí, jděte pomalu.“

Rozhovor s novým blanenským jáhnem

*V podzimním vydání Pláště bychom rádi dali prostor našemu novému jáhnovi **Danielu Martinkovi**. Děkujeme Danielovi, protože souhlasil, že odpoví na pár otázek, kterými by se nám farníkům blíže představil.*

Začíná školní rok, určitě si vzpomínáte na roky povinné školní docházky. Na co jste se do školy těšil a naopak, bylo něco, čemu jste se chtěl ve škole vyhnout?

Záleží na tom, jakou školu jsem zrovna navštěvoval. Co si pamatuju, tak prvních pět let základní školy jsem nijak zvlášť neprožíval. Naštěstí jsem se pak dostal na gymnázium, kde jsem začal mít školu docela i rád. Měli jsme dobrý kolektiv, na který jsem se mohl těšit, a taky spoustu dobrých učitelů, kteří měli co předat.

Když jste se dozvěděl, že půjdete na rok do naší farnosti, jaká byla vaše očekávání? I přes zatím krátký pobyt v naší farnosti, zaujalo/překvapilo vás něco?

Snad to nebude znít blbě, ale asi žádná. Tím, že člověk před svěcením nemá nejmenší ponětí, kam půjde, tak na nějaká očekávání skoro ani není čas.

Jinak docela mě zaujal kávovar na faře a překvapilo, kolik se v Blansku točí skupin skautů, kolpingu, spolků atd. Sám jsem nikdy nebyl členem nějaké takové skupiny, tak snad mi to nebudete mít za zlé.

Společně s dalšími mladými jste se účastnil SDM v Lisabonu, jaké jsou vaše zážitky z této akce?

Pokud bych měl vybírat jen z těch pozitivních a intenzivních, byla by to sobotní vigilie, konkrétně adorace. Vnímat tu skutečnost, že tam přes milion mladých lidí klečí a společně se modlí je úžasné.

V naší farnosti probíhá příprava na přijetí svátosti biřmování, jaký je váš biřmovací patron? Co byste poradil mladým při výběru biřmovacího patrona, podle čeho vybírat?

Mým biřmovacím patronem je sv. Dominik. Musím se trapně přiznat, že už moc nevím, proč jsem si ho tehdy vybral. Tak neudělejte stejnou chybu a vybírejte pečlivě. Myslím, že by to měl být někdo, kdo vás dokáže inspirovat a nějakým způsobem ve vás probudit touhu, dělat dobro pro Pána a pro lidi kolem vás. Prostě někdo, ke komu budete mít blízko, protože třeba někdy prožíval, co prožíváte vy, nebo dělal, co chcete dělat vy.

Studoval jste v Římě, byl v Lisabonu na SDM. Kde nejdále ve světě jste byl? Čím vás obohatil život/návštěvy cizích zemí?

Nejdál jsem byl v Texasu, to bylo teď v srpnu. Žije tam poměrně hodně lidí, kteří mají české předky, a tedy i české příjmení. Jeden z nich je i otec Stephen Nesrsta, který každý rok zve nové české jáhny na pobyt ve své farnosti. Na naši kulturu tam nadají dopustit. Mají tam celé festivaly spojené s českou kulturou, kde pečou koláče, pijí slivovici a pivo, zpívají české písničky... Musím říct, že byli opravdu velmi pohostinní a přátelští. Co se dá naučit z jejich kultury je určitě otevřenost pro každého a schopnost „utrácet“ hodně času pro druhé. Pro většinu z nich není problém strávit s vámi celý den, aby vám mohli všechno ukázat, i když mají dost vlastní práce.

Opravdu každá návštěva cizí země je velmi obohacující. Člověk pozná, že věci jdou dělat i jinak a třeba i líp. Tím víc je pak obohacující studium v zahraničí, kde člověk může během delšího časového období víc proniknout do místní kultury. V mém případě to bylo studium v Římě, díky kterému jsem poznal obrovské množství lidí. Vlastně mám teď na každém kontinentu někoho, za kým bych mohl přijet, což nejspíš nevyužiju, ale samo o sobě mít tu možnost je úžasné. Taky jsem poznal z větší blízký církevní prostředí a zjistil, že ne všechno, co my vnímáme jako problém, musí být nutně problém. Nebo že církev musí být asi opravdu svatá, pokud dokáže fungovat i přes to, co všechno nefunguje. Chtěl bych povzbudit všechny, kteří ještě studujete, abyste využili jakoukoli příležitost jet do zahraničí, ať už studujete jakýkoli obor (dokonce i čeština se dá studovat v zahraničí). Vzhledem k dnešním studijním programům vás to skoro nic nestojí a přínos, který vám to přinese je k nezaplacení.

Děkujeme za pěkný rozhovor a přejeme hodně Božího požehnání ve Vašem úsilí.

Putování k Panně Marii

Všechny naše rodiny už po staletí putují k Panně Marii se svými radostmi, starostmi, s prosbami i poděkováním.

Naše blanenská farnost v srpnu a září putuje k Panně Marii bolestné do Sloupu a k Panně Marii do Vranova. U nás v rodině máme tyto poutě spojeny se zázraky, které se staly v dávnější minulosti a které mně moje maminka Milada Musilová napsala do rodinného vyprávění o svých předcích. Uvádím je v jejím originálním znění, vše napsáno ještě za dobré paměti krátce před jejími osmdesátinami.

Příběh první, píše se říjen roku 1875.

Pouť do Sloupu

Pátá dcera mého pradědečka Františka Nejezchleba z Rudice se jmenovala Pepina. Narodila se slepá, se zavřenýma očima. Lékaři řekli, že jde o degeneraci zraku a že se to nedá ani operovat, ani léčit. Byli z toho všichni velmi nešťastní a denně se za ni modlili o její uzdravení. Když její maminka Josefa čekala šesté dítě a byla už v pokročilém stavu těhotenství, zdál se jí v noci „živý sen“.

Přišla k ní Pana Maria ze Sloupského kostela, tedy Maria bolestná a ta ji zvala, aby k ní přišla do Sloupu i s Pepinkou. Bylo už k ránu, tak vstala a začala sebe i Pepinku oblékat na cestu do Sloupu. Její manžel, když to slyšel, že chce jít až tak daleko, s tak velkou a těžkou holčičkou, tak jí v tom bránil, ať to zvaží, že je před porodem, Pepinka dost těžká, cesta daleká a že porodem už jednou ztratil ženu i dítě. Nedala si to rozmluvit a šla. Šla přes Vilémovice do Ostrova a šla lesem až do kostela.

Klekla na kolena a prosila panenku Marii, ať se přimluví, a stane se vůle Boží, a ona není tak ubohá. Když skončila s modlitbou za celou rodinu, vstala a šla pomalu zpět domů. Její manžel, který pracoval jako slevač v ČKD v Blansku, nemohl to v práci vydržet, a proto šel poprosit svého vedoucího, aby mu dovolil odejít dříve, pomoci ženě, jít jí naproti a pomoci donést Pepinku domů do Rudice. Mistr to dovolil a on běžel přes Lažánky a až na Vilémovské cestě se potkali. Když se jí ptal, co Pepinka? řekla, že se za celou tu dobu, co byla na jejich zádech ani nepohnula. Došli domů, dali ji do postele a zjistili, že ještě stále spí.

Večer, když se už setmělo a rozsvítily svítilnu karbidku, která svítila přes pokoj přímo na Pepinku, tak se probudila, stoupla a šla po posteli a oběma ručičkami chytala na stěně svůj stín. Dívali se na ni a nevěřili svým očím. Ptali se jí: „Pepinko, co to děláš?“ Odpověděla: „Chytám toho střapáčka.“ Hned ji položili na postel a zjistili, že má pootevřená víčka. Ještě ten večer jim řekla, že viděla tu paní, co plakala. Rodiče ji zasvětili Panně Marii bolestné a každým rokem chodili do Sloupu na pouť děkovat.

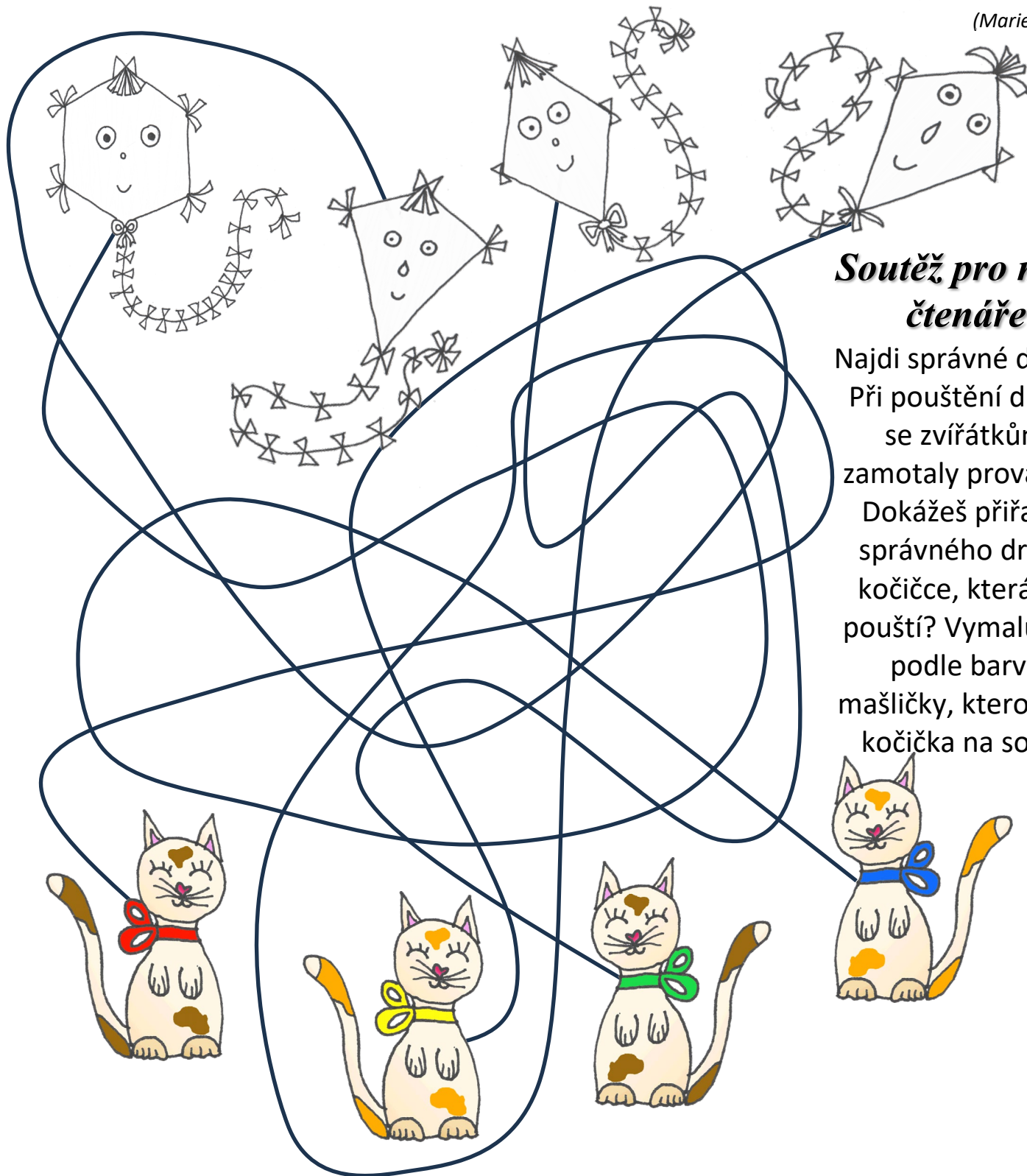
Musím ještě dodat, že to dítě, co její maminka v bříšku nosila, byl můj dědeček Emil Nejezchleb. Pepinka vyrostla v pěknou slečnu s tmavýma očima, které byly trochu menší. Ty jí na kráse neubraly, spíš přidaly. Šla sloužit do Vídně a tam se provdala za českého chlapce pana Hejče, který se tam vyučil krejčím. Vedli tam pánský a dámský salon, měli dvě děti, syna Pepíka a dceru Gretu. Spolu si našli nejbližší kostel Panny Marie bolestné a k ní chodívali každým rokem děkovat.

(Miluše Mášová)

Koník svatého Martina a podzimní radovánky

(Marie Prudká)

Soutěž pro malé čtenáře

Najdi správné draky!
Při pouštění draků se zvířátkům zamotaly provázky. Dokážeš přiřadit správného draka kočičce, která ho pouští? Vymaluj ho podle barvy mašličky, kterou má kočička na sobě.

Soutěž geocaching

Geocaching je něco mezi sportem a turistikou. Jde o hru, při které používáte GPS navigaci a pomocí ní hledáte ukryté schránky **cache** neboli **kešky**. Tyto kešky jsou často umístovány na zajímavých a turisticky méně i více známých místech. Někdy je tzv. „odlovení“ kešky doslova adrenalinovým dobrodružstvím.

Cache bývá většinou plastová schránka. Existuje několik typů keší. Seznamte se s těmi nejčastějšími: Tradiční (tradička) je umístěna na konkrétním místě a nemá žádné vazby k dalším keškám. Mystery (mysterka) - k jejímu odlovení musí geocacher získat souřadnice prostudováním dalších informací, vyluštěním šifry, hádanky. Multi cache – jedná se o soustavu několika keší. Je třeba jít od jedné ke druhé, abychom nakonec došli ke konečné kešce.

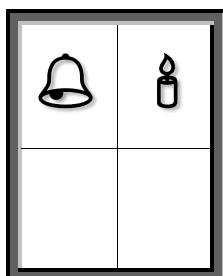
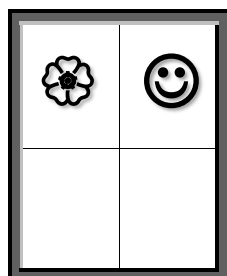
A naše podzimní soutěž to je taková multi cache. Informace k umístění první kešky najdete v následující tabulce. Pomoci vám může GPS (rodiče poradí) a hlavně slovní nápověda. Každá nalezená keška vás nasměruje dál. Nezapomeňte si opsat z každé kešky symboly a doplnit je do spodní tabulky s obrázky. Výsledek tajenky je povzbuzením do dalšího školního roku. Každou kešku ukryjte zpět na své místo a zamaskujte, ať nezkazíte hru i ostatním. Děkujeme!

Pozor! Soutěž startuje až v neděli 10. 9. 2023! Dříve budete kešky hledat zbytečně...

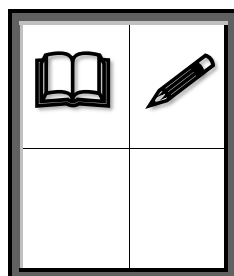
Výsledek svého snažení vhodte do farní schránky (můžete i kopii) do **28. 9. 2023.**

Všichni úspěšní řešitelé budou odměněni při mši svaté v neděli 1. 10. 2023.

Číslo stanoviště	GPS	Slovní nápověda
keška 1 úvodní	49° 21' 38,8" N 16° 38' 20" E	<i>U Lotosu lávka – ta to jistí, hledej keř, co má husté listí. Slepičky to možná vědí, z kurníku přímo na něj hledí.</i>
keška 2		
keška 3		
keška 4		
keška 5 závěrečná		

,

Sem napište výsledek tajenky (citát):

Postřehy a příspěvky

Animátorský kurz

Společně jsme navštěvovali dva roky Animátorský kurz na MAMRE. Kurz se skládal z deseti víkendů a každý víkend se zaměřoval na jiné téma. Potkali jsme spoustu skvělých a inspirativních lidí a vytvořili silná přátelství. Společně s kamarády jsme si vytvořili nezapomenutelné vzpomínky, ve kterých nás vždy provázel Bůh. Naučili jsme se, jak předávat lidem sami sebe a naše zkušenosti. Posunuli jsme se na cestě, jak být správný vedoucí a vést děti k Bohu.

Naučili jsme se pracovat ve stresových situacích, poznali jsme naše silné a slabé stránky. Díky animátorům máme příležitosti pomáhat v naší diecézi na různých akcích. Kurz je pro všechny, kteří se chtějí dozvědět něco o sobě, společenství a víře. Animátory jsme si neskutečně užili a hned bychom jeli znovu.

Právě nyní se můžeš přihlásit i ty 😊

[http://mladez.biskupstvi.cz/dcm/
animatorsky-kurz/](http://mladez.biskupstvi.cz/dcm/animatorsky-kurz/)

(Marta, Matěj, Štěpánka)

Příměstský tábor Putování s Malým princem

Celý týden jsme strávili ve farním areálu. Spřátelili jsme se s otcem Jarkem, jáhnem Lukášem a spoustou kamarádů. Spali jsme pod širákem, dívali jsme se na film Malý princ a Myši patří do nebe. Ve čtvrtek za námi přijelo mobilní planetárium. Hráli jsme spoustu her, ty nejlepší byly s vodou. Byl to nejlepší příměšťák.

(Kačka Kuběnová)

Světové dny mládeže Lisabon

Mnoho z nás farníků i lidí mimo farnost sledovalo díky příspěvkům mladých dění Světových dnů mládeže na farních webových stránkách, Instagramu či Facebooku. Po jejich návratu jsme každému z nich položili šest otázek.

1) Proč ses rozhodl/a jet na SDM?

Důvodů bylo hned několik. V loňském roce jsem zažila setkání v Hradci Králové a velmi mě to oslovilo. Navíc jsem měla kolem sebe lidi, kteří už takové setkání zažili a moc mi to doporučovali. (KM)

Na SDM jsem se rozhodla jet, abych si prohloubila svůj vztah s Bohem, měla zážitek na celý život, poznala nové lidi a viděla papeže Františka. (LZ)

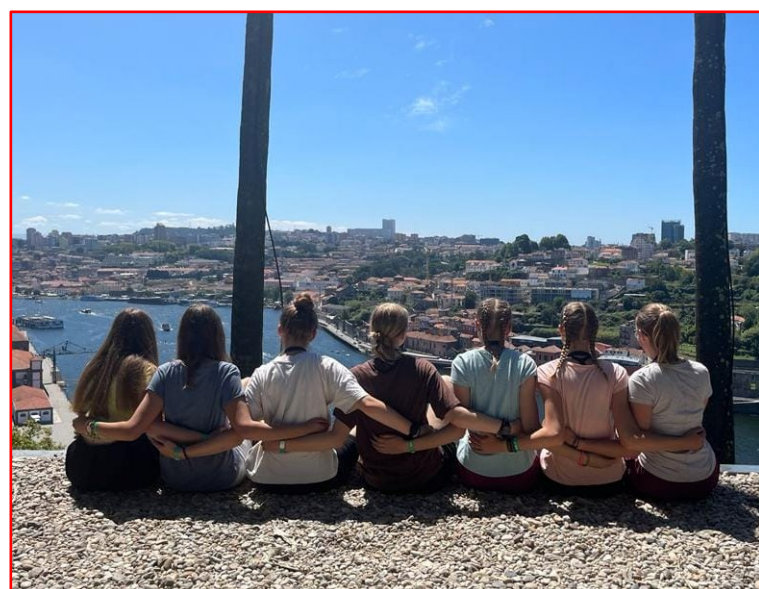
Do Lisabonu jsem se rozhodla jet, protože jsem po SDM v Krakově v roce 2016 chtěla ještě jednou zažít atmosféru světového setkání mladých. Navíc Portugalsko je „celkem blízko“, a také jsem si vědoma, že do kategorie mládež nebudu spadat navěky, takže u mě to byla spíše otázka: Proč nejet? :D (KB)

Chtěla jsem vyrazit, protože to je jedinečná příležitost cítit energii tolika věřících mladých, zapálených pro Boha, na jednom místě. Chtěla jsem poznat novou kulturu, kamarády a vytvořit si nezapomenutelné, silné vzpomínky, na které budu vzpomínat celý život. (ŠZ)

V roce 2016 jsem byla na SDM v Krakově, a tak jsem se po minulých zkušenostech do Lisabonu moc těšila na dny strávené s věřící mládeží. (ZS)

Letět do Lisabonu jsem se paradoxně nerozhodl zdaleka jen kvůli papeži (který byl od nás vždy v nedohlednu), ale hlavně kvůli obrovskému společenství, kterým vytváříme jednu velkou Boží rodinu. Poznat nové lidi, prohloubit svůj duchovní život, to byla má motivace. Samozřejmě i seznámit se s místní kulturou a památkami. Byli jsme určitě docela nervózní kvůli nejasným informacím, které jsme (ne)dostali. Takže má očekávání byla o něco punkovější Krakov, ale nechám se překvapit. (PB)

Chtěla jsem se setkat s dalšími mladými, kteří věří v to stejné, v co věřím já, vidět papeže, poznat něco nového a mít plno nových zážitků. Nevěděla jsem moc, co od toho očekávat, ale věděla jsem, že tam nebudu nikdy sama. (MS)

Moje rozhodování nebylo dlouhé. Ani jsem nad tím moc nepřemýšlela, protože jsem věděla, že je to jedinečná šance a že to bude něco úžasného, velkého, nezapomenutelného, dobrodružného a že to bude zážitek na celý život. Navíc jsem nikdy neletěla letadlem ani jsem nikdy nebyla u oceánu/moře. (BS)

Věděla jsem, že na takové setkání chci určitě aspoň jednou za život jet, protože jsem si byla jistá, že je to neopakovatelná příležitost sdílet a prohloubit svou víru společně s ostatními mladými z celého světa, poznat nové lidi a navštívit nová místa. (ZH)

2) Čím tě SDM překvapily?

Na SDM mě překvapila spousta věcí. Třeba čistota toitoiek na závěrečném programu na Campo da Graça. Nebo že Portugalci si s dodržováním časů moc hlavu nelámou. Nebo to, že Čechů se účastnilo více než Slováků. (KB)

Pozitivně mě překvapilo, kolik mladých lidí z celého světa přijelo setkat se s papežem. Když jsem měla možnost mluvit s Australany, Mexičany nebo Afričany, kteří cestovali přes půl světa, dalo to celé akci úplně jiný rozměr. Negativně mě překvapily velké problémy s organizací, které trochu kazily můj dojem z celé akce. (KM)

Překvapily mě pozitivně tím, že tam všichni byli moc milí a přátelští. (LZ)

Překvapila mě obětavost lidí a mládeže. 😊 Všichni byli na nás milí a laskaví. Portugalci moc čas neřeší, nikam nespěchají. A tak všechny informace byly na poslední chvíli, pro mě to bylo náročnější, nemohla jsem si na to zvyknout. (ZS)

Celkem pozitivně mne překvapila organizace programu ve farnosti Trofa. Na úplném začátku sice trochu zaskřípala, když nám při úvodním představení vypadla elektřina. Ale pak už víceméně super. Kombinace brambor či chipsů s rýží a masem byla komickou vložkou stravování, u kterého jsme se naštěstí nemuseli bát mořských příšer. Také mne mile překvapily relativně nízké teploty (první týden pod 30 °C), které nám společně se svěžím oceánským větrem (kromě posledního víkendu) dávaly naději na to, že program zvládneme fyzicky. Skvělé bylo množství jídla v taškách na přespání pod širákem.

Negativním překvapením pro mne bylo především na můj vkus málo záchodů a také zavírání ubytování přes den až do večera. Ta možnost, že by třeba někomu bylo špatně a nemohl by si na ubytování vydechnout ... Také nám často padala oficiální aplikace, takže hlavním zdrojem informací se mnohokrát stal WhatsApp. Možnost přejít výdejnu jídla umístěnou mimo areál a nutnost vracet se zpátky. Nepořádek po celé akci, kdy si člověk uvědomí, že jsme ještě ale hodně čistotný národ. (PB)

Na SDM mě velice pozitivně zaujalo, jak jsem se mezi společenstvím mladých cítila mega vítaná, kamkoliv jsme přišli se i přes únavu usmívali, zpívali krásné písničky (které mi pořád jedou v hlavě), hned jsme začínali konverzaci a všude panovala rodinná atmosféra. Všichni si vždy byli ochotní pomoci a vzájemně se rozveselit. (ŠZ)

Pozitivně mě překvapily tím, že byl pro nás zajištěný parádní program... Negativně nevím, jediný co, tak jsem byla překvapená, kolik bylo rozházených odpadků na zemi po vigili. (MS)

Pozitivně: mnoho mladých lidí z cizích zemí, kteří tu jsou za stejným cílem. Negativně: velké zpoždění letadla. (BS)

SDM mě pozitivně překvapilo nejvíce tím, jaká vládla nálada všude, kam jsme přišli. I když to bylo náročné a byli jsme unavení, všichni se usmívali, s každým jsme se zdravili a bavili i v angličtině. A to málo, co by se zdálo být negativní, se hned obrátilo a přeplnilo pozitivními zážitky. (AS)

Překvapilo mě, jak silná byla celková atmosféra setkání, všichni byli přátelští, vstřícní a opravdu plni radosti, a to nejen my účastníci, ale i místní. (ZH)

3) Jaký jsi vnímal/a rozdíl mezi dny v diecézi a dny v Lisabonu?

Dny v diecézi byly více přátelské s takovou rodinnou atmosférou a na samotném setkání v Lisabonu už bylo poznat, že je tam víc lidí a je to takový hektičtější. (LZ)

Dny v diecézi byly za mě spíš seznámením se státem, kulturou a životem lidí v Portugalsku, setkáváním s ostatními a navázáním přátelství. V Lisabonu bylo víc duchovního programu a mnohem víc lidí. (AS)

Na dnech v diecézi bylo více času, méně lidí i únavy, přestože byl program vskutku bohatý. V Lisabonu to byla jízda a někdy jsme si sáhli na hranice sil. Občas byl problém stíhat program, ale zato měl člověk více příležitostí setkat se s jinými národy, a taky tam byl s námi papež. (KB)

Na dnech v Lisabonu bylo více lidí, ale o to víc bylo vše zajímavější!! 😊 (ZS)

Dny v diecézích byly určitě komornější, takže bylo více času poznat se s portugalskými hostiteli i mezi sebou navzájem. Ráda budu vzpomínat na fotbalová utkání s místními, na to, jak jsme je učili české tance i na večerní zpívání u kytary. Na hlavním programu jsem si zase mohla plně uvědomit to obrovské množství lidí z celého světa, které spojuje stejná víra. (KM)

Největší rozdíl, který jsem vnímala, byl ten, že na předprogramu byl nedostatek duchovního programu. Farnost se hodně snažila nám ukázat to „jejich typické“. Vzali nás třeba do chráněné oblasti s krásnou přírodou, učili nás typické portugalské hry nebo nám připravovali tradiční portugalské pokrmy. Z duchovního programu byla pouze společná ranní modlitba a mše svatá, kde zaznívala angličtina, francouzština, portugalština a občas polština. Na čtení textů vybírali rodilé mluvčí nebo toho, kdo uměl velmi dobře anglicky, ti potom četli tak rychle, že jejich tempu stíhal rozumět jen málokdo. V Lisabonu pak bylo velkou výhodou, že mezinárodní program překládala TV Noe, to pak rozuměl každý, kdo měl sluchátka a správné připojení. (JB)

Bylo to jako dvě rozdílné akce. Na každé akci jsme dělali něco jiného. V Lisabonu jsme měli víc duchovního programu a na dnech v diecézích jsme trávili víc času s našimi hostitelskými Portugalci. (BS)

Dny v diecézi byly za mě víc rodinné. Lisabon byl více chaotický, takový víc roztěkaný. Vnímám to jako dvě odlišné akce, které se vzájemně prolínají. Celkově mě víc bavily dny v diecézi, ale oba týdny jsem si neskutečně užila a zopakovala bych si je klidně hned teď! (ŠZ)

Rozdíl byl určitě v programu. V Trofě jsme do půl jedenácté vždy měli nějaký program, pak cesta a oběd v Portu, možnost kulturního vyžití, popřípadě návštěva památek, kde jsme měli jistotu volného přístupu. Návrat zpátky na večeri, občas i odpolední či večerní program v Trofě. V Lisabonu byl program všehovšudy tři dopoledne v českém centru, zbytek už byl dost volný. Ale doprava metrem na ubytování byla zase rychlejší a frekventovanější... (PB)

Jeden z rozdílů byl ten, že v Lisabonu bylo více duchovního programu než v Portu. (MS)

V Portu jsme měli více prostoru trávit čas s naší hostitelskou farností a poznávat místní kulturu, v Lisabonu už bylo více lidí i společného programu a všechno tam kvůli davům trvalo déle. (ZH)

4) Kdy ses Ty osobně setkal/a s Ježíšem, vnímal/a Boží přítomnost?

Nejvíc jsem Boží přítomnost pocítila, když jsme si večer zašli do prázdného kostela jenom s naší partou. Zpívaly jsme křesťanské písničky a postupně se k nám začali přidávat další čeští účastníci, až jsme zaplnili celý kostel, ve kterém byla úplně nádherná atmosféra. Když jsme se otočily dozadu, byli ve dveřích i někteří místní a s úsměvem si nás natáčeli. (AS)

V sobotu večer při vigílii, kdy papež František zmiňoval Ježíše a jeho lásku. Tehdy jsem si uvědomila, že s papežem se zblízka člověk během SDM jen tak nesetká, ale s Ježíšem ano! A skutečně každý z toho milionového davu, včetně mě, měl ten večer tu možnost. (KB)

Při společném zpívání křesťanských písní, společné modlitbě či v smíchu ostatních jsem našla ten nádherný Boží dar. (ZS)

Nejvíce asi při společné vigílii, a když jsme zpívaly v kostele na dnech v diecézi. (LZ)

Celé setkání bylo jedno velké setkání s Ježíšem. Jeho přítomnost byla cítit všude. Já však zmíním setkání s Jeho Maminkou. Velmi silným momentem byla pro mě pouť do Fatimy, možná i proto, že úcta k Panně Marii Fatimské je v naší rodině předávaná z generace na generaci. Odevzdání mých problémů, těžkostí a proseb Panně Marii byl pro mě silný zážitek a sledovat to, že se všichni vracíme s takovým zvláštním pokojem v srdci, rovněž. (JB)

S tím betonovým na druhé straně mostu 25. dubna. No a co se týče Božího řízení, tak mne hlavně povzbudilo, jak se všechny problémy, co se vynořovaly, nějak zvládly. Zřejmě jste se za nás dobře modlili. ;) No a co se mě asi nejvíce dotklo, byla výstava o matce Tereze (kterou člověk po prochozených kilometrech vnímal trochu jinak a více) a také příběh fatimských zjevení, což obojí je tematika, kterou jsem sice již celkem znal, ale... (PB)

Na dnech v diecézích nás Portugalci pozvali na diskotéku. My jsme si myslely, že tam bude jenom naše farnost a že to bude víc v soukromí, a tak jsme byly trochu zklamané, když jsme zjistily, že je to akce pro celý dvě vesnice. Bylo tam hodně lidí, a tak jsme se rozhodly, že se půjdeme na chvilku pomodlit do kostelíka, který byl kousek od zábavy. Kostelík byl prázdný, ale když jsme s holkama začaly zpívat, pomalu se plnil lidmi. Nakonec byl kostelík plný a mrzelo nás, když jsme museli odejít, aby nám nezavřeli naši tělocvičnu, kde jsme spali. (BS)

Pořád jsem věděla, že Bůh je s námi, a že nás vede správným směrem. (MS)

Pána Ježíše jsem cítila v mnoha okamžicích, ale tři top byly:

1. Na velké mši v Portu, kde byl obrovský zástup lidí, všichni mávali vlajkami svých zemí, všichni jsme se společně modlili Otče náš naším vlastním jazykem, bylo to šílený a mega silný. Cítila jsem, že všichni jsme se tam sešli ze stejného důvodu.
2. Při zpívání v kostele během jednoho večera, kdy jsme šli na nějakou místní vesnickou party. Nás to tam ale moc nebavilo, tak jsme si řekly, že se půjdeme pomodlit do kostela. Vešly jsme tam a byly jsme tam zatím samy, jen my s Ježíšem. S holkama jsme začaly zpívat písničky a bylo to moc příjemné, odevzdaly jsme celý náš den do Pánových rukou. Postupně jsme slyšely čím dál víc hlasů, ale myslela jsem si, že přibylo tak pět lidí. Otočila jsem se a kostel byl plný, bylo to krásný! Všichni jsme tam pak společně zpívali české písničky a moc si to užívali a cítili Boží přítomnost.
3. Během vigílie, když se vystavila monstrance, jsem najednou měla takový okamžik uvědomění, že tady doopravdy jsme se všemi mladými z celého světa, a že nás Pán Bůh každého zná úplně osobně, o každém ví úplně všechno a všechny nás dovedl až sem na společnou vigílii. Cítila jsem, jakou má ze mě Bůh, Ježíš radost a Jeho neskutečnou lásku. (ŠZ)

Duchovních zážitků bylo celé množství, ale nejsilnější pro mě byla sobotní vigílie, kdy byla na oltář vystavena Nejsvětější svátost a všude kolem nás zavládlo úplné ticho, aby každý mohl Bohu svěřit cokoli, co zrovna chtěl. Bylo neskutečné uvědomit si, kolik lidí se v tu stejnou chvíli utišilo v jedné velké společné modlitbě. Dalším velmi silným zážitkem byla návštěva Fatimy, kde jsme se společně pomodlili růženec za všechno, co nám leželo na srdci. (ZH)

5) Jaký je Tvůj nezapomenutelný okamžik?

Těch zážitků, které ve mně zůstanou, je spousta, ale jedním z nejsilnějších bylo, když kolem nás projel papež František a všichni kolem tleskali a volali. (AS)

Určitě nezapomenutelný bude několik hodin strávených na letišti, společná mše v Portu, poprvé papež František, zpívání v kostele na dnech v diecézi, vigilie, poprvé moře (oceán) a vlastně celé setkání. A vidět tolik mladých, kteří mají stejnou víru. (LZ)

Nezapomenutelná pro mě byla návštěva mariánského poutního místa Fatima. Obzvláště pak návštěva baziliky, kde člověk náhle věděl, za co se má modlit. A po zjištění, že další mládežníci to měli podobně, člověk věděl, že toto místo je skutečně požehnané a protkané Boží milostí. (KB)

Čekání a spaní na letišti je fakt nezapomenutelné. 😊
No a přeplněné metro zpívající mládeže. (ZS)

Nezapomenutelným okamžikem pro mě byla návštěva slovenského národního centra, kde jsem se účastnila slovenského programu. Ten zakončovala mše svatá, na kterou asi nikdy nezapomenu. Hlavním celebrantem byl řeckokatolický biskup, takže mše svatá byla včetně svatého přijímání úplně jiná, než jak ji známe. Kázání měl zase římskokatolický biskup a byl to silný zážitek být na mši svaté, kde se společně dokážou modlit dvě církve. (JB)

35 hodin na letišti, skákání do vln v oceánu, vigilie a spaní pod mostem, cesty dopravním prostředkem, kde bylo mnoho lidí, kteří zpívali písničky svých národností, dobrodružná cesta lodí na opuštěný ostrov, zdravení každého na ulici, ... Nezapomenutelných zážitků jsem si s sebou odvezla spousta. (BS)

Těch zážitků bylo fakt mraky: Třeba při haluzovém hledání jídelen s novými kamarády či cesta zpět po rozpálené dálnici pro celovíkendovou dávku jídla. Roztrhané sandály, kovbojské točení cingulem po liturgii... No přijďte se podívat na besedu. (PB)

Fatima, vigilie, papež (MS)

O duchovních zážitcích jsem už mluvila, tak teď odjinud. Nikdy nezapomenu na naši cestu pro jídlo na vigilii. Rozhodli jsme se, že cestu půjdeme úplně celou (nepoužijeme MHD), a tak jsme vyrazili. Cesta probíhala tak nějak fajn, ani mi to nepřišlo tak dlouhé. Poprvé v životě jsem šla po dálnici, cestou mě povzbuzovaly zpívající národy, pražilo sluníčko a všechno šlo hladce. Jídlo jsme si měli vyzvednout až v samotném areálu, kde měla být výdejní místa, ale výdejní místa tam žádná nebyla. Trochu jsem se zděsila, že budeme dva dny bez jídla. My jsme to ale nevzdali a vydali se jídlo najít. Ptali jsme se všech dobrovolníků, ale každý říkal něco jiného, bylo to fakt zmatené. Nakonec jsme potkali skupinku Čechů, kteří nám řekli, že si taky cestou jídlo nevyzvedli a vrací se pro ně na začátek dálnice. Tak jsme se vydali vstříc dobrodružství! Šli jsme a šli a snažili se najít nějaký bod, kde se vydává jídlo (v aplikaci byly vyznačené body, kde bude jídlo, ale na většině z nich už žádné jídlo nebylo). Nic jsme nenacházeli, tak jsme se po dlouhé cestě rozhodli nakoupit si vlastní jídlo v Lidlu a nebyli jsme jediní, protože Lidl byl už celkem vykoupený. Po našem úspěšném nákupu jsme měli klid v duši, že konečně máme co jíst a můžeme se pomalu vrátit zpátky. Vyrazili jsme zpět a najednou jsme se dozvěděli, že kousek od nás je bod, kde vydávají jídlo a jídlo tam opravdu je! Sebrali jsme všechnu naši sílu, vystáli řadu a balíčky jídla nakonec získali!! Byli jsme šťastní a všichni jsme si nakonec pochutnali, ale bylo to fakt něco nezapomenutelného! (ŠZ)

Je těžké vybrat jen jeden, ale asi nikdy nezapomenu na situaci, kdy jsme už vyčerpaní z cesty šli před sobotní vigilií v obrovském horku hledat jídlo, které jsme si nějakým nedorozuměním nevyzvedli po cestě. Nevzali jsme si s sebou vodu a už nám docházely síly, chůze po rozpálené dálnici

byla opravdu úmorná. Naštěstí jsme ale po nějaké době došli do části města, kde si v jedné bytovce místní nechali od poutníků házet na balkon prázdné lahve, které naplnili vodou a hodili zase zpátky. Jiní nás zase ze svých zahrad osvěžovali vodou z hadic na zalévání. Může se zdát, že nedělali nic převratného, pro nás to ale byla obrovská pomoc a povzbuzení na náročném cestě. Uvědomila jsem si tak, že to, co se nám někdy z našeho pohledu jeví jako malý detail, může pro někoho jiného znamenat mnohem víc.

(ZH)

6) Co bys chtěla/a vzkázat lidem ve farnosti?

Chtěla bych moc poděkovat za finanční i duchovní podporu, kterou jsem mohla zakusit. Nesla jsem s sebou úmysly, které jsem z farnosti obdržela. Modlila jsem se za ně po celou dobu, mimo jiné i ve Fatimě, kterou jsem měla možnost navštívit, za což jsem velmi vděčná.

(KM)

Moc jsme na vás po celou dobu mysleli a modlili se za celou naši farnost. Vždy to sice nebylo nejjednodušší, ale moc jsme si to tam užili a byl to nezapomenutelný zážitek. Děkujeme moc za všechny vaše modlitby a finanční příspěvky.

(BS)

Děkujeme za všechny modlitby a podporu, kterou jste nás provázeli. I my jsme na vás všechny mysleli a nesli vás s sebou. Těšíme se na vás na naší prezentaci o tomto setkání, až vám povíme všechny zážitky.

(AS)

Dětem a mládeži bych chtěla vzkázat, ať využívají příležitostí a jezdí na akce děkanátní, diecézní, celostátní i celosvětové nebo třeba na MAMRE. Člověku se ne vždy chce, ale stojí za to se zvednout a jet, protože mladí jsme jen jednou, a co zažijeme dnes, to už si navždy ponese v srdcích. A dospělým bych chtěla poděkovat za podporu a za modlitbu, která byla vzájemná. Mysleli a modlili jsme se za vás všechny.

(KB)

Děkuju vám všem, cítím se neuvěřitelně vděčná za vaši finanční a emoční podporu, vaše nadšení pro nás mladé, vaši víru v nás a hlavně za vaše modlitby, které jsme během našeho dobrodružství pociťovali, zejména když jsme se na dva dny zasekli na letišti... Celé dva týdny byly neuvěřitelné, prožívala jsem tolik emocí, byla jsem naplněna Boží láskou a obrovskou energií nás mladých z celého světa. Díky každému z vás.

(ŠZ)

Jsi milující Boží dítě, neboj se kráčet s Ním!!

(ZS)

Chtěla bych moc poděkovat všem, kteří se za nás modlili.

(JB)

Bylo to super, moc díky za modlitby, a i my jsme mysleli na vás v modlitbě i útrapách. ;)

(PB)

Chtěla bych vám vzkázat jednu věc, co nám řekl jednou papež František: „V životě existuje jen jediná věc, která je zadarmo. Ježíšova láska.“

(LZ)

Že všem moc děkujeme za to, jak s námi naši cestu prožívali. Mnohokrát jsme si uvědomili, jak jsme vděční za naši farnost, vezli jsme ji s sebou ve svých srdcích a modlili se za všechny úmysly a celkově za naše farní společenství. A všem mladým, kteří budou někdy mít tu možnost, rozhodně doporučuju na takové setkání vyrazit, je to fakt silný zážitek!

(ZH)

Na otázky odpovídali: Jana Buchlovská (JB), Klára Buchlovská (KB), Pavel Buchlovský (PB), Zuzana Hasoňová (ZH), Klára Mojžíšková (KM), Anna Sedláková (AS), Barbora Sedláková (BS), Zdislava Sedláková (ZS), Lucie Zachovalová (LZ), Štěpánka Zachovalová (ŠZ).

Všichni účastníci se těší na společné setkání s vámi v neděli 24. 9. 2023 v 18:00, kdy proběhne beseda o SDM Lisabon 2023.

Bl. Chiara Luce Badano (svátek 29.10.) jedna z patronek SDM v Lisabonu

Na hřbitově jsme úplně sami. Je parné italské léto, vzduch se ani nehne a všichni mají siestu. Hrobku rodiny Badano jsme našli podle titěrné cedulky u kříže. Od ostatních se liší jen otevřenými dveřmi. Vchod je obrostlý planými růžemi a proti němu je postavená fotka usměvavé dívky. Kvůli ní jsme dneska tady, v městečku vysoko v horách, někde mezi ničím. Do mramorové desky je vytesáno její jméno. Chiara „Luce“ Badano. Z letopočtů lze vyčíst, že zemřela v necelých devatenácti letech. Může se zdát, že tady, na hřbitově ve stínu ostrých štítů hor její příběh skončil.

Ten příběh začal ve městečku Sassello. Chiara se narodila jako vymodlené dítě. Oba její rodiče byli silně věřící a i ji vychovali v lásce ke Kristu. Její život zásadně ovlivnilo setkání rodin v Římě. Tehdy jí bylo devět let a seznámila se zde s Chiarou Lubich a jejím Hnutím fokoláre. Velmi jí to oslovilo a doma se začala scházet s podobně starými lidmi, kteří byli součástí hnutí. Začínali ještě jako děti, ale postupně rostli v životě i ve víře. Společně zpívali, mluvili o víře a snažili se žít pro Krista. Chiara byla odmalička ke svému okolí velmi vnímavá. Dokázala lidem naslouchat, pochopit je a snažila se jim pomoci. Když někomu naslouchala, jako by pro ni nikdo jiný ani neexistoval. Byla vždy usměvavá a energická. Ráda zpívala, plavala a často hrála tenis. Později nastoupila na gymnázium do Savony. Zde se jí ale nedařilo. Měla problémy s třídní učitelkou a to se promítlo i do jejích studijních výsledků. Vše se zhoršovalo a Chiara na konci roku propadla. Velmi jí to trápilo. Snažila se však bolest přijmout a odrazit se od neúspěchu znovu kupředu.

Když jí bylo sedmnáct, pocítila při hraní tenisu ostrou bolest v zádech a rameni. Následovala série vyšetření a nakonec krutý ortel. Lékaři jí diagnostikovali rakovinu kostí. Nemoc se rychle zhoršovala a pro Chiaru to představovalo velké utrpení. Často v záchvatech bolesti opakovala: „Pro Tebe, Ježíši.“ Přes to všechno se na lidi kolem sebe dokázala usmívat. I v nemocnici vynikala laskavostí, obětavostí a radostí. Nadále si dopisovala s Chiarou Lubich a ta jí dala nové jméno Luce, což znamená světlo. Chiara byla pro lidi ve svém okolí opravdu světlem a dávala jim najevo, že ani nemoc, ani následné ochrnutí nohou jí nemůže zabránit v její cestě za Ježíšem. Nemoc se neustále zhoršovala a Chiara věděla, že se s Kristem již brzy setká. Smrti se nebála a přála si, aby lidé netruchlili. Před smrtí ještě darovala své peníze na humanitární misi do Afriky a na její přání jí byly odebrány rohovky, díky nimž dnes mohou dva mladí lidé vidět. Její poslední slova patřila rodičům. „Buďte šťastní, protože jsem šťastná.“ Nedlouho na to Chiara Luce zemřela. Po její smrti se začala dít mnohá zázračná uzdravení na její přímluvu. To vše vyústilo v beatifikační proces a v roce 2010 byla blahořečená. V letošním roce se stala patronkou Světových dnů mládeže v Portugalsku a mladí lidé z celého světa se tak mohli blíže seznámit s jejím příběhem. S příběhem fascinující dívky, který ještě ani zdaleka nekončí, naopak právě začíná nabírat obrátky...

(Klára Mojžíšková)

Jsi tím, kdo není spokojen se svou průměrnou existencí? Jsi ten, kdo každodenně riskuje, jde vstříc různým výzvám a příležitostem; s láskou vychováváš své děti, těžce pracuješ, abys domů přinesl chléb, jsi starší, připravuješ se na život, jsi kněz či řeholní sestra, ...každý z nás je volán ke svatosti."

Papež František

Kalendář akcí

- ✚ 17. 9. v 15:00 poutní mše svatá k Panně Marii Bolestné u kapličky na Olešné

Výuka náboženství

- ✚ 19. 9. v 16:30 první hodina náboženství v tomto školním roce pro druháky
- ✚ 20. 9. v 16:30 první hodina náboženství v tomto školním roce pro čtvrtáky, pátáky
- ✚ 21. 9. v 16:30 první hodina náboženství v tomto školním roce pro prvňáky, třetíáky
- ✚ 21. 9. v 18:15 první hodina náboženství v tomto školním roce pro II. stupeň ZŠ
- ✚ 22. 9. v 16:30 první ministrantská schůzka a zkouška farní scholy v tomto školním roce
- ✚ 22. 9. v 17:45 první dětská mše svatá

650. výročí obce Spešov

- ✚ 24. 9. v 11:00 mše svatá v kapli ve Spešově k výročí 650 let obce

Beseda o SDM Lisabon

- ✚ 24. 9. v 18:00 beseda s účastníky **SDM Lisabon**
- ✚ 24. 9. 109. světový den migrantů a uprchlíků

Hody v Olomučanech

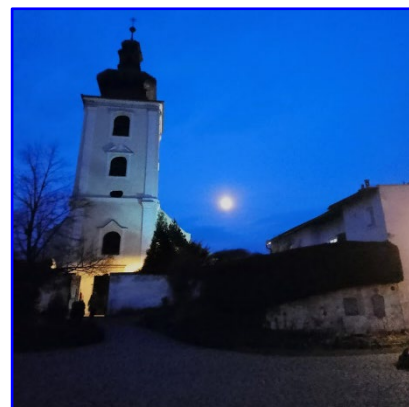
- ✚ 1. 10. v 11:00 hodová mše svatá ve filiálním kostele v Olomučanech
- ✚ 4.10. v 18:30 děkanátní setkání katechetů v Jedovnicích
- ✚ 20. 10. v 16:30 misijní MOST modlitby ve farním kostele
- ✚ 21.10. **FESTKAŽÁK** - rodinný festiválek **od 16:00** v Katolickém domě
- ✚ 22.10. Misijní neděle
- ✚ 4.11. Společný úklid kostela a zahrady před Vítáním sv. Martina

VÍTÁNÍ SV. MARTINA – svatomartinské hody

- ✚ 10.11. Vítání sv. Martina – světýlkový průvod
- ✚ 11.11. Svatomartinské hody v Katolickém domě
- ✚ 12.11. v 9:00 Slavnostní hodová mše svatá
- ✚ 12.11. Posezení u cimbálu od 15:00 v Katolickém domě
- ✚ 19.11. Světový den chudých
- ✚ 25.11. Děkanátní setkání spolupracovníků ve farnosti

Adventní a vánoční akce

- ✚ 2.12. Andělská sobota v městě Blansku
- ✚ 3.12. Adventní koncert - chvály s 4HIM
- ✚ 16.12. „Dárek od srdce potěší nejvíce“ – **vánoční dílna**
- ✚ 16.12. předvánoční zpovídání v Jedovnicích
- ✚ 17.12. předvánoční zpovídání v Blansku
- ✚ 25.12. **Živý betlém** na blanenském zámku v 17:00

Vydala dne 7. 9. 2023 Farnost svatého Martina v Blansku pro vnitřní potřebu.

Činnost je podporována: jihomoravský kraj

Pokud máte nějaké náměty, nápady nebo příspěvky, vše pošlete na mail:

plastiksvmartina@gmail.com